نوی سبک نوی ادب

د

ارواښاد استاد ګل پاچا «الفت»

www.ulfat.de

فهرست

سرلیک ... مخ
دخدای قانون ... 1
دکار فکر ... 1
زه خبرنه وم ... 2
دخیرخاوند ... 3
دیمرکراسی ... 3
عشق ... 4
عمل ... 5
دایمان ځای زړه دی او دی بې زړه دی ... 5
زموږباغ ... 6
بې تمیزي ... 7
دظالم فلسفه ... 7
دستور العمل ... 8
اصلی غل ... 9
دغلو منطق ... 9
دغلوېډیوه ... 10
دحاکم اشتباه ... 10
څه لري او څه نه لري؟ ... 11
آمر اومامور ... 12
توره پرده ... 12
د ژوند نغمه ... 13
خوشحالی ... 13

بسم الله الرحمن الرحيم

دخدای قانون

مونږ د خپلو کورونو له څنګه په ډېره کښې ناست وو. له پاسه يولاروی راغی، د ونې ډډ ته يې ډډه ولګوله. ډوډی يې له ملا نه پرانيستله په مزه مزه يې له څه شي سره خوړله. مونږ ډېر وږي تږي وو، هغه ځان موړکړ او يخې اوبه يې وڅکلې مونږ روژه وو هغه بوزه وه، ځکه چې په مسافر باندې روژې نشته.

لاروی ويل: ماته د خوړلو اجازه شته تاسوته نشته.

ما ته خدای (ج) خواړه او اوبه رواکړيدی په تاسو يې اپسار کړيدی.

داد خدای قانون دی، ددی قانون په رمزاو معنی تاسی نه پوهېږئ.

د خدای کارونه بې حکمته نه دي.

تاسی ددغه عملی تعليم په اصلی معنی ښه فکر وکړئ ! تاسې ولې وږي ياست او زه موړيم؟

زه په کار اومقصد پسې روان يم ناست نه يم زما په ژوند کښې درېدل نشته ځکه ما نه وږی کوي؟

تاسې ځای په ځای پراته ياست ستاسې حرکت لنډ دی ځکه يې وږي کړئ.

تاسې دخدای قانون منلی دی مګر پوه شوي پرې نه ياست. زه ددې دپاره راوګرزېدم چې تاسې پوه کړم او له لوږې نجات وموم‍ئ.

پاڅېږئ، راون شئ اولری ځای په نظرکښې ونيسئ لوره او تنده په توقف اوسکون کښې ده په حرکت کښې نشته.

دکار فکر

دکورميرمن ناروغه وه، د دوا پيسې نه وې، غله خلاصه وه ماشومان وږي وو، په کور کښې څه نه و پاتې چې پيسې پرې نغدې شي.

د کورخاوند يوه ورځ په پور پسې وګرځيده، دوستانو، اشنا يانو خپلوانو هېڅ ورنکړه.

بله ورځ په ګدايي پسې ووت دسخيانو او غنيانو له کورونو نه نا اميده راغی.

دريمه ورځ ورته دکار فکر پيداشو کارته يې ملا وتړله په کارپسې روان شو،کاريې وکړ په دغه ورځ يې کورته دوا او ډوډی راوړه د کورميرمن او ماشومان ډېر خوشحاله شوه.

چې رنځور جوړشي او وږي موړشي له دېنه لويه خوشحالي بله نشته.

که څوک خوشحالي غواړي په کار کښې دې ولټوي.

د رنځو رانو علاج په کاربانديې کيږي.

چې وږي مړوي هغه کاردی.

چې سړی خوارشی اوخپلوان ترېنه لاس واخلي.

چې څوک پور ورنه کړي او اشنايان نا اشنا شي.

چې سخیان ورته ووايي خدای دې درکړي.
چې له هرچا او له هرې خوا نا امیده شي.
په دغه وخت کښې کارپه کارېږي.
پلار خپل ځوی ته تریوه وخته ډوډۍ ورکوي بیا بې له ځانه بېلوي.
چې ځوی لوی شو بیا مور هم شیدی نه ورکوي.
مګردکار مهرباني او احسان په هروخت کښې وي.
دکاربرکت په هېچا کښې نشته.
هغه چې د خان مزدوري کوي خان څه نه ورکوي کارېې ورکوي.
نو راشه! دکارسړی شه!
دکارسړی او د سردار سړی ډېر فرق لري.

زه خبرنه وم

له خوبه راویښ شوم ډېر وری وم.
تا زما له سر لاندې ډوډۍ ایښی و، ما نه لیده په دسترخان کښې پټه وه.
ما ستا دسترخان و نه لټاوه د خلقو درګاه ته ودرېدم.
زه خبر نه وم چې ډوډۍ زما له پښولاندې ده او ماپردۍ کورته لاس نیولی دی.
زه ډېر وروسته پوه شوم چې د ځمکې دسترخان له ډوډۍ ډک دی او زه ګداېي کوم.
که زه پوه وای ما به د ډوډۍ دپاره ځانته دومره باداران نه پیداکول.
زه ستا د درګاه د خاورو په قدر پوه نشوم، زه نه وم خبر چې په دې خاوروکښې هرڅه شته.
هو! تازمونږ دپاره ډېر څه پیداکړي دي مګرموږ نه یو پوه شوي.
لکه چې د ځمکې په مخ دټرو دپاره ډکې ویالې او ډک سیندونه بهېږي د ورو دپاره هم په هره پوله ډوډۍ ایښې ده.
هلئ! زرکوئ ! دغه وږي فقیران خبر کړئ چه د خدای دسترخان ولټوي.
ټو ل نعمتونه همدغلته دي.
له خلقو سره بې له کاره اوبې له زیاره څه نشته.
تاسې د خدای په نامه له چانه څه مه غواړئ.
دخدای په نامه څه ورکړئ ځکه چه خدای تاسو ته هر څه درکړي دي که تاسې هرڅه ولټوئ په دغو خاوروکښې بې مومئ.
په لټولو هرڅه پیداکېږی.
که تاسې وزګار کښېننئ او هر څه له ځانه وغواړئ هرڅه شته، که ګدایي کوئ هېڅ نشته.

دخیرخاوند

هغه خپله غوا په پولو او لښتیوپووله.

دهقانان پوهېدل چه دی پردی کښت په غوا باندې نه خوري.

غوا به کله کله د خلقو کښت ته خو له اچوله مګر ده بې جلب نیوه.

دغه لړه زیان دقصد له مخې نه و ځکه چا څه نه ویل.

دغوا خاوند پوهېده چه په پولو او لښتیو باندې غوا ښه مړېږي.

که غوا خوشې وي او پردی شوتله خوري یا ټنډېري یا لنډی اوبوچی کورته راځی.

دده غوا کټاره نه وه، ډېرې ښې شودې بې کولې هرچابه ویل چه ډېر ه ښه غوا ده.

دغوا شودې او شړومبې هغه یواځې نه خوړلې دمېلمنو د مسافرو د همسایه ګانو برخه هم په کښې وه.

خلقو ویل: دا سړی ډېرښه سړی دی داکور د خیراو برکت کوردی.

هو! څوک چې خپل نفس دغسې وساتي او جلب بې خوشې نه کړي هغه دخیراو برکت خاوند دی.

د هغه ضرر چاته نه رسېږي خیر بې رسېږي.

د هغه غوا هم وری نه پاته کېږي او شودې بې ډېرې وي.

دیمرکراسی

په شفتالو کښې زړی دی په زړي کښې دشفتالو ونه ده، دغنمو په وروکښې دانې شته په دانوکښې همدغسې وري شته.
په چرګه کښې هګی ده په هګی کښې چرګه.
دغه یوه دانه پندانه چې ګوري تبل اوپلته دواړه لري او په حقیقت کښې بله ډیوه ده مګر ستا سترګې پټې دي دغه رڼا نهویني.
ته نه بې خبر چې په یوه دانه اوپه یوه خاځکی کښې عالمونه پراته دي.
ته پخپله هم دغنم په دانه کښې ویده وې بیادې په یوه خاځکی او بوکښې لامبو وهله نن ځانته لوی سړی وابې اوپه
لویه بېړی کښې ناست په لویو سیندونوکښې حرکت کوې.
څه شی چې ته وړوکی ګڼې هغه هم لوی دی.
یا هغه چې تاته لوی ښکاري هغه هم لوی ندی.
ته ونه لویه ګڼې هغه په یوه زړي کښې ده.

تاته زړی وروکی معلومېږي په هغه کښې غټه ونه ځای شویده د غه غټه هندوانه چې ګورې کا ل ته نشي پاتې کیدای اوعمرېې ډېر لږدی.
دغه دهندوانې کوچنی زړی تاته هر کا ل تازه هندوانې درکوي.
دزړي قیمت له هندوانې نه لږ نه دی.
هندوانه په زړي کښې ساتلی ده که زړی ورک شو هندوانه ورکېږي.
که میندی اوپلرونه خپل واړه ماشومان ساتي واړه اوکوچني هم قام اوټبر ساتي.
نو راشه! هېڅ شی وړوکی اوکوچنی مه ګڼه ځکه چې دلته غټ اوکوچنی لوی او وړوکی نشته ټو ل برابر دي یواځې خدای لوی دی اوبس.
دنن ورځې دیموکراسي له همدغسې ژوري کتنې څخه پیداشوه او د ډېر دقت نتیجه ده.

عشق

ته له ډېرقوت او ډېرو لښکروسره په دغه ښار راغلې.
ددې ښار له خلقو سره دې ډېر جنګونه وکړه.
له دی خوا له هغی خوا ډېر خلق ووژ ل شوه، ډېرې وینې توېې شوې، ډېرې ککرې له پښو لاندې شوې.
ستا مخه چاونشوه نیولی.
تاد ډېرو مړو په سرونو پښې کېښودې او په ډېرقوت له خپلو لښکرو سره دلوی فاتح په شان ښارته راننوتلی.
ته ډېر په قاروې تاغوښتل چې ښار لوټ کړې او قتل عام جوړ کړې.
مګر داکار تا ونشو کړای.
ستا مخې ته دښار یوه ښکلې پېغله راغله ستا زړه یې ویووړ.
تا خپل زړه دهغې له پنجو خلاص نکړای شو او له خپل ټو ل قوت سره یوې پېغلې ته تسلیم شوې.
تا په ځان باندې د یو فاتح ګمان کاوه مګر فاتح بل څوک و.
ته نه وې خبر چې دننه په ښارکښې بل راز قوت موجود دی.
تا په ډېر زور اوقوت ځان اسیرکړ او د خپل اسارت لپاره دې ډېرې قربانۍ ورکړې.
که له تاسره دغه قوت نه وای اوشکست دې خوړلی وای نه اسیر کیدې، دعشق مقام ته رسیدل څه اسانه کار نه دی.
ته اوس دا ښار نشې لوټولی دا خلق نشې وژلی ځکه چه عشق اومحبت اجازه نه درکوي.
ته باید ددوئ خدمت وکړې او ددوئ خدمتکار شې.
هو! عشق له پادشاهانو نه خدمتکاران جوړولی شي.
دلته سکندر بل راز کېږي او دجهانګیری حرص نه پاته کېږي.
سنګر څوک نشي ماتولی دلته زور او قوت ماتېږی.

عمل

هغه خپله امسا ټکوله او بازارته راغی.

په سترګو بې څه نه لیدل خوپه نامه بې هرڅه پېژندل.

له ده نه خپلو ماشومانو وځکې غوښتې وې.

دی په وځکو پسې راغلی و.

دغسې ډېر راندہ بازارته راځي او څه اخلي.

دکانداران دهغوئ په سترګو کښې خاورې اچوي او ردې مالونه ورکوي.

ده ته بې هم له خاورو نه ډکې وځکې ورکړې او هر څه په کښې ګډ و.

هغه روان و او ځولې بې له لاسه خوشې شوه.

د هغه ارزو له خاورو سره برابره شوه.

هغه دزمکې په سرلاس وګرزاوه او هر څه بې ټول کړه.

هغه نه پوهیده چه خپل کورته څه شی وړي؟

ده غوندې ډېر راندہ دلته راځي اوله ځانه سره څه وړي چې د وړلو نه دی.

هو! د ړندو عمل همدغسې وي.

دایمان ځای زړه دی او دی بې زړه دی

چې وړوکی و له شیټکو اوپیریانو ډاربده.
چې لږ غوندې غټ شو د ملاصاحب له ډاره په سبق نه پوهېده په کورکښې د ادې ډارو د باندې د دادا.
اوس چه لوی دی دماسلانو ډار، دخان ډار، د ملک ډار، د حاکم ډار بې په زړه کښې ټینګ ځای نیولی دی.
په چول اوبیدیا کښې له غلو ډاریږي، په کوروکلی کښې له غلیمانو په ښار کښې له پولیسانو، دایمان ځای زړه دی او دی ډېر بې زړه دی.
د شپې په خوب کښې هم ډاریږي او خپکې بې نیسي.
لویه خدایه! په کوم زړه کښې چې دومره ډېرې وېرې وي، ستا وېره ډېره نه ځائیږي ستا خوف ته ډېر لږ ځای پاته کیږي.
که ستا ډار او د ظالمانو ډارېه یو زړه کښې یوشان موجودوي له دېنه لویه ګناه بله نشته.

کشکې دوئ یوازې له تا ډار یدلی اوستا د دښمنانو ډارېې په زړه کښې نه وای.
دخلقو ډار ستا وېره په زړونوکښې کموي او ایمان ته زیان رسوي.
ستا ضعیفه بنده ګان یوازې له تانه نه وېرېږي له نورو نه هم وېرېږي. دوئ اوس دزورورو له ډاره حق نشي ویلی او ته دحق طرفدار یې.
ته په دروغو خپه کېږې دوئ له ډاره رښتیا نشي ویلی.
ستا ظلم نه دی خوښ دوئ له وېرې دظالمانو خدمتونه اوصفتونه کوي.
هغه مسلمان چېرته دی چه یوازې له تا ډارېږی او بس.
ستا بنده باید د ډار بنده نه وي، دنمرود له اوره یې سترګه ونه سوزي، دفرعون په مقابل کښې مغلوب نشي، له مرګه ونه وېرېږي.

زموږباغ

ددې باغ ونې ټولې زړې دي، ډېونه او ښاخونه یې وچ دي، په میوو کښې زښت ډېر فرق راغلی دی میوو لاخه چې سیوری هم نیم نه دی پاته، تازګي نشته، خیابانونه اوچمونه خراب دي، باغ ټول اغزو اوناکاره بوټو نیولی دی.
دګلانو یونیم بوټی که وي هغه دربو اوکبلو لاندې کړیدی دلته اوس طوطیان اوبلبلی نه راځي.پدی چمن کښې اوس ځاروی څري، دونو پاڼې په پسرلي کښې زېړې ښکاري.
داونې ټولې دوهلو دي.
ددې زړو ونو نیلو اوریښو ټوله ځمکه نیولې ده. د ځمکې قوت یې ډېرکم کړیدی مګر ځانګو اوښاخونو ته یې فایده ډېره لږه رسېږي داونې اوس بې ثمره او بې حاصله دي.
دباغ خاوند باید ټولې له بیخه وباسي. په ځای یې نوي نیالګي کېږدي. مونږ باید ډېر انتظار وکاږو چه دلته بیا سیوری اومیوه پیداشي او پدې باغ وبڼ کښې بیاتازګې ووینو.
که مالیار کا ل په کا ل چینجنې زړې ونې اېستلې اونوي نیالګي یې په ځای ایښودلی باغ به اوس هم هماغسې سمسورو.
دباغ عمر او د ونو عمربه یوشان نه و.
ونې به ورکېدې باغ به نه ورکېده.
اجتماعي ژوند به له فردي او شخصي ژوند نه نه قربانېده.
څوک چې زړې ونې په باغ کښې ساتي باغ به یې همدغسې وي.

بې تمیزي

ډېرښه آس و، خو د بې تمیزو په لاس کښې وو.

خو ک یې په قدر پوه نشوه باوغان پرې موړه کېښوده.

دیابو کارېې ترې واخیست.

هغه خبرنه و، چه دغسې آس دپادشاهانو په کمند کښې هم نشته اوقیمت یې ډېر زیات دی.

چېرته چې علم او فراست نه وي خلق د آس او یابو فرق نشي کولی هلته عربي اسونه له موړولاندی زخمیان شی او دخرو په غاړه دزرو کېوری وي.

په دغسې وخت کښې چې عمومي شعور ړوند وي اوخه نه وینی حافظ دخلقو دبې تمیزۍ اعلان کوی:

اسپ تازی شده مجروح بزیر پالان
طوق زرین همه درگردن خرمی بینم

دظالم فلسفه

یوسړی دغلیمانو په خوله شل کاله بندي شو.
هرچا به ویل حاکم ناروا وکړه، دومره ظلم هېڅوک نه کوي. دلته عدالت نشته، قانون ته څوک نه گوري، په بډو او رشوتونو هر څه کېږي مونږ له دې حاکم سره نور گذران نشوکولی.
بندی چې له زندان نه راووت د هنر اوکما ل نوم ي په وطن کښې خپورشو او ډېر دکارسړی وخوت.
حاکم ویل: زه پوهېدم چې دی بې گناه دی، مگر که مادی نه وای بندي کړی، غلیمانو واژه یا به ده څوک وژلی و، ده بې زندانه ژوند نشوکولی دده حیات په خطرکښې و، دده دغه هنراو کما ل دزندان برکت دی که دی پوه شي، ماله ده سره ډېرلوی احسان کړی دی. انسان پخپل خیروشر نه پوهېږي ډېرځله په ښو باندي دبدو گمان کوي.
که دی پوه شي بند یتو ب دده دپاره خیر و، ما دده خیر په زندان کښې لیده.
ډېرکارونه دي چې په ظاهر ه بد معلومېږي په حقیقت کښې ښه وی، د خلقو په نظرکښې ظلم وي چې فلسفه یې ولټوې رحم او د لسوزی وي.

ناپوهه خلق خیر خواهان نه پېژني، په احسان نه پوهېږي، دوستي ورته دښمني ښکاري، په مدرسه باندی دزندان ګمان کوی.
موږ ددوئ په خوشحالۍ پسې نه ګرزو، ددوئ په خیر پسې ګرزو.
دوئ په خپل خیرنه پوهېږي او خپل خیرنشي سنجولی .

دستور العمل

خاص مجلس و، ټول غلي ناست وو، یوهم خبرنه و چې څه به وایي؟ دومره پوهېدل چې مطلب ډېر مهم دی.
پس له څه قدر سکوت نه، هغه وویل: غېرله سرو او سپینو ډېرقیمت بها څه شته چې جواهر او الماس هغومره قیمت نه لری حکومت باید هغه ډېر ټینګ وساتي.
که هغه و، هرڅه شته، که هغه نه و هېڅ نشته، د حکومت اساس اوبنیاد هماغه دی، بې له هغه حکومت نشی قایمېدلی.
دخزانو ساتنه هغومره ضرورنه ده، د هغه شی ساتل فرض دی.
دسیاست په دنیاکښې هېڅ شی هغومره قیمت نه لری.
په دې خبره ټو ل په فکر کښې شوه.
چا ګمان کاوه چې مراد عدالت دی حکومت باید دغه شی ډېر ټینګ وساتی اوله الماسو نه بې بهتر وګڼي.
د ځینو داخیا ل و، چې دمملکت استقلال له هرڅه نه زیات قیمت لری، یوسیاستمداربايد د همدغه شي دساتلو ډېر ټینګه توصیه وکړی.
څه نورو تصور کاوه چې مقصد دملت خوشحالی ده.
دیوه دیموکرات حکومت اساس همدغه دی جواهراو الماس دومره قیمت نه لري.
پس له یو څه وقفې هغه خپل مطلب ښکاره کړ.
هغه پو هېده چې زما په خبرو پوهېدل څه اسانه کارنه دی.
هغه وویل: دحکومت ډار باید ډېر ټینګ وساتل شي او حاکما ن له ډېر تشدد نه کارواخلی، د حکومت ډار که دخلقو په سترګو کښې و خزانو ته څوک کاږه نشي کتلی له ګدامو نونه مږک هم غله نشي وړلی، سره او سپین که په ډاګ پراته وي څوک ورته نه ګوری. که دا وېره د خلقو په زړه کښې وه ظلم ته به عدالت وایي بې رحمي به رحم ګڼي.که ډار نه و او خلك سپین سترګی شو نو بیا ګذاره ډېر مشکله ده.
تاسي کوښښ وکړئ چې دغه ډار د خلقو په زړونو اوسترګو کښې وساتئ او دا قیمت بها څیز ضایع نشي، ددی شي په قیمت باندې ښه پوه شئ!
دا هغه شی دی چې په وینو تویېلو په کورونو ورانولو په مالونو لوټولو لاس ته راغلی دی. تاسی بې په آسانه مه ورکوئ!

اصلي غل

ستا خوښه چه غل ورته واېې که دغلو مل؟ زه بې غل بولم.
ددې غله لاس قاضی یا مفتی نشي پرېکولی.
دده له لاسه هرڅه کېږي او ډېرقوت ورسره دی.
حاکمان ده ته څه نشي ویلی.
دپولیسانو زور په ده نه رسېږی.
ددې غله احترام قوماندان هم کوی.
داغل ډېر زورور غل دی.
دده مخه څوک دورځی هم نشي نیولی.
دی دسر کارپه ما ل کښې هم برخه لري، او په خزانه کښې شریک دی.
په ده باندی هېڅوک دعوه نشي کولی.
ده ته یواځی زه غل ویلی شم اوبس.
دا هغه غل دی چه له سترګونه رانجه نه پټوي سترګې پټوي.
غله پیسې پټوي.
دی غله پټوي، خیانتونه پټوي، ظلمونه پټوي.
اصلي غل همدغه دی.
ترڅو دی ورک نشي غله نه ورکېږي.

دغلو منطق

له ورځې نه شپه ښه ده او له رڼا نه تورتم.
شپه دراحت دپاره ده، ورځ د زخمت دپاره.
دعیش او عشرت وخت شپه ده.
سازونه سرودونه په شپه کښې وي.
وصالونه په شپه کښې صورت نیسي.
ساقی اوشاهد دشپې ښه ښکاره کېږی.
د بزم محفلونه د شپې وی.
دحیات اوبه په تورتم کښې دی.
په تیاره کښې دستر او پرده پوشۍ راز پټ دی.
تاسې دتورتم په قدرنه پوهېږئ.
شپې لکه د خوبانو زلفې چې هرڅومره اوږدې وي هغو مره ښې وي.
په سپینو مخونو باندې باید تورې زلفې خورې وي.

ښکلي او ښایسته میرمنې په تورو پردو کښې پټې ښې دي.
مور او دوئ دپردې ترشاپه تیاره کښې هر څه کولی شو.
که زمونږ له عملونو پرده لرې شوه او هر چاپه رڼاکښې ولیدو مونږ ته به په نفرت وګوري.
زمونږ دپاره شپه ډېره ښه ده.
تاسې کوښښ وکړئ چې دورځې هم تورتم او تیاره وي.
د وهم او خوف تیاره د ورځو رڼا کموي.
له ظلم سره ظلمت اوتورتم تړلی دی.
د ورو خلقو په سترګو باندې توره شپه وي.
دناپوهۍ تیاره له شپې نه کمه نه ده.
باید تل ترتله تیاره وي ځکه چې د حیات اوبه په تورتم کښې دی.

دغلو ډیوه

سپوږمۍ ورکه شوه، شپه ډېره تیاره وه،غله په تورتم کښې راغله په کاله ننوتل.

دوئ خبرنه وچې ښه ښه مالونه چېرته ایښې دي، ځکه یې ډیوه ولګوله او ما ل یې لټاوه.

دکوروکلي خلقوچې رڼا ولیده راپا څېدل دغلو مخه یې ونیوله اوغله یې وپېژندل.

یوه وویل: له تورتم نه دغلو ډیوه هم ښه ده.

مور غله په رڼا کښې ولیدل او راویښ شو.

هو! مور غلو راویښ کړو.

زمونږ په کورکښې غلو ډیوه ولګوله.

دحاکم اشتباه

دومره ظلم او ستم، دومره تغافل او بې پروایي، دومره کبر او غرور.
داسې سخت زړه؟
بې رحمي او بې غوري انتها ته ورسیده.
دزړونو له ازاره هېڅ نه وېرېږي.
زما په ژړاېې زړه نرم نشو.

زما فریادونه نه اوري.
زما عذرونه او زارۍ تاثیر نه لري.
زه په ډېرامید ورشم. زما په زړه کښې ډېرې خبرې وي.
زه وایم خپل ټول عرضونه به وکړم.
هغه لکه برېښنا د سترګو په رپ کښې له سترګو پنا شي.
له ډېرې استغنا راته ګوري هم نه.
عاشق دمعشوقې له لاسه دغه راز شکایتونه کول.
حاکم اشتباه وکړه، هغه بې سیاستاً بندي کړاو په سیاسی بندیانو کښې حساب شو.
آه دوطن مینان په دغسې خبرو زندان ته ځي.

څه لري او څه نه لري؟

زمکې لري، ژرندې لري، قلاګانې لري.
راډیو نه لري، موټر نه لري چوکۍ نه لري.
سرلري، سترګې لري، زړه لري غوږونه لري.
ذوق نه لري، فکرنه لري شعور نه لري احساس نه لري.
ټغرونه لري، توشکونه لري، رخت خوابونه لري.
جارونه لري، څنډل نه لري، مینځل نه لري.
ګوخانې لري، طبیلې لري، تحویلخانې لري.
حمام نه لري تشنات نلري، صابون نه لري.
جوار لري، غنم لري، وریجې لري، پیسې لري.
خیرات نلري، زکوه نلري، صحت نلري، راحت نلري.
حرص لري، غم لري، سودا لري، ظلم لري،ناروا لري.
قناعت نلري، صبر نلري،فضلیت نلري، رحم نلري.
جهل لري، بخل لري، حسد لري، رقبیان لري، دښمنان لري.
علم نلري، اخلاق نلري، سواد نلري.
زامن لري، نمسي لري، لونې لري، وروڼه لري.
مکتب نلري، معلم نلري، ملا نه لري، میرزانلري.
کبرلري، غرور لري، بدبیني لري بدګماني لري.
انصاف نلري، ضمیر نلري، وجدان نلري.
څوک؟
زمونږ خان او زمونږ ملک .

آمر اومامور

زه به پـه تريو وچولی خبرې کوم.
ته به لکه مجرم کوږ اورمېږ ولاړ يې بلې صاحب به وايې.
زه به په هرکار کښې کارلرم.
ته به زما په کار کښې دفکرکولو حق هم نه لري.
زه به هېڅ نه کوم، ته به زما په امر هر څه کوې.
خدمت به ته کوې نام نيکی به زما وي.
کاربه زه ورانوم ملامت به ته يې.
څومره چې له مرګه وېرېږې له مانه به هم ډارېږې.
په هره اندازه چې له ژوند سره علاقه لري له ماسره به يې هم لري.
يوازې محبت مې نه دی په کار زماله خوفه بايد زړونه ورپېږي.
زما په حضور کښې بې له عجز و نيازه هېڅ خدمت نه قبلېږي.
که د عاجزۍ او دغلامۍ خوی درسره و هر راز خيانتو نه دې معافېږي.
پام کوه! چې پخپل خدمت اولياقت مغرور نشې.
هرکله چې راځې که هر څومره مهم کارونه دې کړي و لکه ګنهګار سر ټيټی راځه!
خپل خدمتونه مه يادوه!
په قانون استناد مه کوه!
ماته ځان وسپاره زما په خوشحالۍ کښې هر څه ولټوه ستا ترقي زما په اطاعت پورې تړلې ده.
ستاترفيع په همدغسې تواضع کښې پټه ده، ته خپل ځان او خپل حد وپېژنه.
ته ښه فکر وکړه چې ځه څوک يم او ته څوک يې!

توره پرده

سپوږمۍ چې په تورو وريځو کښې پټه شي په جهان باندې توره پرده غوړېږي او هرڅه په تورتم کښې ورک وي.

په دغسې توره تياره کښې دانسان بينايي کارنه کوي، ړانده او دنظر خاوندان يو راز وي، ښه مخونه او بد مخونه فرق

نه لري دسپين او تورتميز نشي کيدای خپل او پردی نه پېژندل کېږي.

د حقيقت او جما ل رڼا له سپوږمۍ نه کمه نه ده.

ددې سپوږمۍ پټوالی په سترګو لا څه چې په زړونو هم تياره راولي که داتياره ورکه نشي او دغه رڼا له تورې پردې

لاندې وي، د ذوق اونظر د خاوندانو شپه نه سبا کېږي.

دشعر او ادب دنيا نه جوړېږي.

فکر شعور او احساس نه وېښېږي.

دکار او حرکت اراده نه پیداکېږي.

د ژوند نغمه

ټول غلي دي، هېڅوک څه نه وايي، دژوند نغمه غلې ده په دغسې خاموشۍ کښې ذوقونه مري، فکرونه محوه کېږي،
نشاط او فرحت لکه وحشي مرغه له انسانانو نه تښتي.
زه غواړم ددغه سکوت طلسم مات کړم او خپله سرينده وغږوم داسرينده مادعشق له هيواد او دبلبلو له کوره راوړېده.
زما دسريندې اواز ډېر خوږدی.
راشئ! کښينئ! زما نغمې واورئ!
زه نه غواړم چې ارزوګانې مړې او زړونه ساړه وي.
زه د احساساتو او جذباتو دويښولو لپاره راغلم.
دغه ده ما خپله سرينده راواخيستله خپلې نغمې شروع کوم.
دا څه وشوه؟ له دې سريندۍ نه خو هېڅ اواز نه پورته کېږي.
سرينده خو نه ده ماته، تارونه يې ټول په ځای دي.
داولې نه غږېږي له دېنه لويه ضايعه بله نشته.
پوه شوم وپوهېدم داسرينده دبلبلو دکور ده او بې دګلونو له خوابل چېرته نه غږېږي.
داسرينده له عشق سره تعلق او ارتبا ط لري. تارونه يې هم په هماغه مقام پورې تړلي دي.
زه بايد ګلزار ته ننووزم او دګلونو په حرم کښې دخپلې سريندې آواز واورم.
زه بايد دنرګس سترګې، دغوټۍ خندا، دچنډړو لښتې، دسنبلو پرېشانه زلفې وګورم او د حسن په ګلزار کښې خپله
سرينده وغږوم. بې له دېنه دغه خاموشي نه ورکېږي او خوشحالی نه پيداکېږي.
دا تورې وريځې بايد دلمر او سپوږمۍ له مخې لرې شي.
دبلبلانو پنجرې اوقفسونه بايد مات شي.
د باغ تړلی ور بايد ښرته شي چې خوشحالۍ راشي او ذوق وشعور سترګې وغړوي.

خوشحالی

ستا دشجاعت اوشهامت ترانه ډېره خوږه ده.

داترانه ډېر مشهور شاعر جوړه کړه، سازندګانو ورته ډېرښه اهنګ پيداکړ اوس يې د وطن جونه او پېغلې په ډېر شوق
وايي او ته يې په اورېدو ډېر خوشحاله يې.

ټول خلق تاته په ډېر قدر او احترام ګوري دا چه هلته یوځای بل ځای ستا دتورې او سر بازۍ صفتونه دي او ته له ډېرې خوشحالۍ په جامو کښې نه ځائیږې.

په هغه ورځ چې ته د جنګ او جګړې له میدانه بریالی راغلې ستاپه افتخار جشن ونیول شو په تا باندی له هرې خوا ګلونه شیندل کېده ستا په غاړه کښې خلقو دګلو هارونه اچول ټولې سترګې تاته متوجه وې او په تا باندې خوشحالي ورېدله. دا خوشحالۍ تاله هغه ځایه راوړه چې هلته دګولیو او بمونو باران وریده او ژوند ډېر په خطرکښې و، ته به هر ساعت له مرګ سره مخامخ کېدې اوډېر لوی غم درسره و.

هو! دمشرانو خوشحالۍ په همدغسې مشکلاتو او خطراتو او غمونو کښې پټه وي او کو چنیان خوشې په خوشې خوشحاله وي.

«پای»

نوی سبک نوی ادب

www.ulfat de